

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus XCIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53423)

Et in malitia eorum disperdet eos; disperdet illos Dominus Deus noster.

Deus faciet, ut iniquitas impij non noceat justo, qui ob patientiam coronatur, sed ipsi im-
pio, qui ob malitiam punitur. *In malitia eo-
rum* &c. idem explicat. Non dixerat, quis esset
redditurus, dispersurus; unde ait: *Disperdet il-
los Dominus Deus noster*, cujus providentiam
negaverant, vel spreverant.

PSALMUS XCIV.

Titulus: *Laus Cantici ipsi David.*

Titulus in Hebræo non est; sed vel excidit,
vel additus à septuaginta, ut indicarent, argu-
mentum Psalmi esse laudem Deo voce, non in-
strumentis musicis decantatam.

Psalmus continet invitationem ad laudan-
dum Deum, corde, voce, & opere. Quare Eccle-
sia Catholica rectissime hunc Psalmum esse voluit
initium nocturnæ Psalmodie, quæ ut longissima
est, ita istâ preparatione, & exhortatione in-
digeat.

*V. 1. Venite exultemus Domino, jubile-
mus Deo salutari nostro.*

Omnes simul uniti exultemus spiritu, coram
Domino præ lætitiâ gestientes, & voce jubile-
mus Deo, qui est salus nostra. Illud, *venite*,

est exhortatio, & invitatio ad conjungendos animos, & voces in laudem Dei.

✿. 2. *Praoccupemus faciem ejus in confessione, & in psalmis jubilemus ei.*

Antequam Dominus ad judicium veniat, & vindictam de peccatis sumat, praeveniamus iram ejus, confitendo peccata nostra, & simul jubilemus in psalmis, magnis vocibus extollendo misericordiam ejus. Illud, *facies* in Hebræo sumi potest pro ira.

✿. 3. *Quoniam Deus magnus, Dominus, & Rex magnus super omnes Deos.*

Dat 5 rationes, cur Deus à nobis laudandus sit. Prima: quia Dominus noster est magnus Deus super alios omnes Deos, & Rex magnus super alios omnes Reges, qui etiam Dii dici solent.

✿. 4. *Quia non repellet Dominus plebem suam, & in manu ejus sunt omnes fines terra, & altitudines montium ipse conspicit.*

Altera Ratio est à potestate, quam Deus habet in orbem terræ, sive longitudinem, & latitudinem, sive etiam altitudinem consideres: proinde omnes terræ incolæ illi subiecti sunt, & sacrificium laudis debent. Hunc ✿., ut jacet, Ecclesia communiter sic legit ex antiquo quodam codice: ceterum Patres ex codice Hebræo,
&

& Græco legunt: *Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipsius sunt, omisso etiam illo, non repellet &c.*

¶ 5. *Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus.*

Tertia ratio: quoniam Deus noster non solum terræ, sed etiam maris Dominus est: nam ipse fecit illud, & arenam siccam illi circumdedit, in quâ, velut in vase continetur. Quare æquum est, homines, qui ex mari maxima commoda percipiunt, ei gratias agere, & eum laudare.

¶ 6. *Venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos.*

Quarta ratio: quia ipse non solum fecit terram, maria, sed etiam nos homines, nos autem factorem nostrum offendimus, venite, adoremus, procidamus, & defleamus ingratitude nostram, & peccata.

¶ 7. *Quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus ejus, & oves pascuæ ejus.*

Ultima ratio: quia Dominus non solum nos fecit, sed particulari providentiâ nos regit, ut pastor proprium gregem. Licet populus Dei per alios Pastores, & Doctores pascatur, & regatur; Deus tamen peculiarem ejus curam habet, nec sinit, ut negligentia, vel ignorantia,

K 3

vel

vel etiam malitia Pastorum illis noceat. Ergo populus Dei in Deo summo Pastore confidere, & ad illum per orationem recurrere debet.

ψ. 8. *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.*

Hâc alterâ Psalmi parte hortatur populum Dei, ut non solum voce, sed etiam opere Deum laudent. At sacrificium operis Deo gratissimum est obedientia, quæ exhibetur præceptis ejus. Inducit Deum loquentem, ut exhortatio majorem vim habeat. *Hodie*, h. e. dum tempus vitæ durat, *si vocem ejus*, h. e. Domini audieritis, *nolite obdurare corda vestra*, resistendo inspirationibus &c.

ψ. 9. *Sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me Patres vestri, probaverunt. Et viderunt opera mea.*

Ponit exemplum obdurationis in Patribus, eductis per Moysen de Ægypto. Sicut quando me ad iram provocarunt juxta diem illum, quo explorare voluerunt, num verè Deus essem; ubi etiam experti sunt, me esse omnipotentem, quia viderunt opera mea, quæ solus Deus verus facere potest. *Vide num.* 14.

ψ. 10. *Quadraginta annis proximus fui generationi huic, Et dixi, semper hi errant corde.*

Ex-

Explicat clarè tempus irritationis, & tentationis in deserto. Toto tempore, quo duxi eos per desertum, de proximo vidi, & aud vi, quid agerent, aut loquerentur; & dixi: ducuntur variis desideriis, & ideo errant, & vagantur extra viam salutis.

11. *Ipsi verò non cognoverunt vias meas, quibus iuravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.*

Isti, qui semper errant corde, non cognoverunt, approbarunt vias meas, quibus itur ad requiem, ac per hoc in illam non introierunt, prout iuravi in ira mea. Sc. Per requiem hic ad literam intellige terram promissionis.

PSALMUS XCV.

Titulus, & Argumentum: Canticum ipsi David, quando domus edificabatur post captivitatem.

Titulum, quem habemus tantum in codicibus Græcis, & Latinis, vel addiderunt septuaginta, vel, quod verius videtur Esdras addidit, dum iussit cantari in reedificatione templi post captivitatem Babylonicam. Quamvis autem David hunc Psalmum composuerit occasione reductionis Arce Domini. 1. Paralip. 16.; & Esdras eundem Psalmum cantari iusserit in reedificatione templi: tamen certum est, intentionem pri-